

trolar-ne la seva marxa, podia donar acolliment i assistència, no solament a l'escreix de malalts que la guerra i la revolució ocasionaven, sinó també als 200 malalts que abans del 19 de juliol esperaven que els arribés el torn per a ingressar a un establiment psiquiàtric adequat.

També la Generalitat s'apropia l'ex-convent de Les Avellanes, d'Os de Balaguer, a la Comarca de La Noguera, per a hospitalitzar-hi els malalts del Manicomi d'Osca, abandonats sense pietat pels feixistes i recollits i evacuats en condicions particularment perillosos pels braus milicians del nostre Exèrcit de la Llibertat.

No s'ha limitat la Generalitat a l'esmentada acció de control dels Establiments i ampliació de llurs capacitats, sinó que ha volgut també millorar l'assistència en el que permetessin les apressants circumstàncies actuals. Amb aquest fi, per iniciativa i disposició de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social, han estat organitzats a tots els establiments psiquiàtrics de Catalunya uns cursos teòrico-pràctics, destinats a donar al personal infermer aquells coneixements indispensables perquè la seva actuació envers el malalt mental fós tot el més beneficiosa i eficaç possible.

Al costat mateix del malalt mental, hi ha una categoria especial de pacients que els metges designen pel nom de malalts psico-neuròtics, els quals no troben lloc adequat ni a l'Hospital corrent ni al Sanatori Mental. Fins ara solament podien ésser assistits de manera deguda els malalts psico-neuròtics rics, que recorrien a un establiment privat de la nostra terra o de l'estranger. Els nostres psico-neuròtics pobres, en canvi, estaven condemnats al calvari d'arrossegat indefinidament llur dolència sense trobar enlloc un recés de pau on guarir el seu esperit lúcid, però turmentat i angoixós. Aquesta situació aflictiva del malalt psico-neuròtic que més d'una vegada fineix tràgicament en el suïcidi, la Generalitat s'ha cregut en el deure de remeiar-la, i, per a fer això, s'ha apropiat la finca denominada « Les Eures », radicada a les afores de Barcelona, a Horta, i ha decretat que en ella s'hi habilitaria un establiment especial per als malalts psico-neuròtics.

Fins ací, tenim exposat abreujadament i a grans trets allò més destacat que ha fet la Generalitat per al malalt mental en aquests temps turmentats de guerra antifeixista i de revolució social.

¿ Què farà la Generalitat en un esdevenidor immediat ?

Fora la Conselleria de Sanitat i Assistència Social de l'experiència històrica, que ensenya que el malalt mental s'ha beneficiat sempre en totes les èpoques en què s'ha produït un moviment d'alliberació política i social, i atenta — la Conselleria — a l'hora i al moment que vivim, ha convocat amb el nom de « Conferència d'Assistència Psiquiàtrica i d'Higiene Mental » una reunió de metges especialistes, de metges psiquiatres, i altres persones competents, per tal d'examinar des de punts de vista nous i amb criteris adients als postulats socials de la revolució i a l'estat present de la medicina mental, els problemes cabdals de l'Assistència Psiquiàtrica i de la Higiene Mental.

L'espai de que podem disposar, no em permet detallar i comentar totes i cada una de les importants suggerències i conclusions que han estat elaborades en les nombroses reunions de l'esmentada « Conferència ». Només us parlaré breument de les principals.

En primer lloc, no caldria ni dir-ho, la « Conferència » s'ha ocupat de la Psiquiàtria de Guerra, és a dir, del tractament i assistència dels trastorns mentals del soldat i del combatent, tant al front com a la reraguada, i de la manera de preservar i salvaguardar la moral i la salut mental dels braus companys que constitueixen el nostre Exèrcit de la Llibertat.

En segon lloc, s'ha establert d'una manera categòrica que el malalt mental no havia d'ésser assistit diferentment segons fos ric o pobre, segons tingués o no bens de fortuna, sinó segons quina fos l'indole de la seva malaltia. És aquesta, i solament aquesta, la que reclama i legitima